

Rozjímání na první sobotu (červen 2024)

USTANOVENÍ EUCHARISTIE

P. Marcin Sobiech

Maria, Ženo eucharistie, dnes chci spolu s tebou v této meditaci děkovat Bohu za nejcennější dar církvi, dar Boží přítomnosti, za eucharistii. Vypros mi dary Ducha Svatého, aby mé srdce bylo bdělé a mohlo se přiblížit velkému a obdivuhodnému tajemství eucharistie. Ty, která jsi se stala živou Ježíšovou monstrancí, doprovázej mě, ať se stávám vůči Tvému Synu v eucharistii stále více vnímavější. O ustanovení eucharistie nám hovoří mimo jiné slova svatého evangelia podle svatého Lukáše:

„Ve stanovenou hodinu zaujal (Ježíš) místo u stolu a apoštolové sním. Řekl jim: ‘Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět. Neboť vám říkám: Už ho nebudu jíst, dokud se nenaplní v Božím království.’ A vzal kalich, vzdal díky a řekl: ‘Vezměte ho a rozdělte mezi sebe. Neboť vám říkám: od této chvíle už nikdy nebudu pít z plodu révy, dokud nepřijde Boží království.’ Potom vzal chléb, vzdal díky, lámal ho a dával jim se slovy: ‘To je mé tělo, které se za vás vydává. To konejte na mou památku!’ Stejně tak vzal i kalich, když bylo po večeři, a řekl: ‘Tento kalich je nová smlouva (zpečetěná) mou krví, která se za vás prolévá.’“

Maria, naše Matko, Ježíš vroucně čekal na tuto chvíli, nejen, aby se svými apoštolů jedl svou poslední pozemskou večeří, ale také, aby se nám daroval v eucharistii. Potom, za několik málo hodin, se má odehrát něco mimořádného – Ježíš přinese výkupnou oběť – ale vlastně se to již děje od této chvíle. Ježíš na nás myslí stále. Ve znamení chleba si přeje zůstat s námi až do konce světa. Svátost lásky, svatá eucharistie, je dar, který Ježíš Kristus činí sám ze sebe, a tím nám zjevuje nekonečnou Boží lásku ke každému člověku. V této úžasné svátosti se zjevuje ta největší láska, která je schopna „položít život za své přátele“. A Ježíš skutečně „miloval svoje až do krajnosti“. Těmito slovy evangelista předznamenává jeho gesto nekonečné pokory: než za nás zemřel na kříži, přepásal se prostěradlem a umyl učedníkům nohy. Stejně tak ve svátosti eucharistie nás Ježíš nepřestává milovat „až do krajnosti“, až k daru svého těla a krve. Jaký údiv musel naplnit srdce apoštolů nad jednáním a slovy Páně při této večeří! Jaký úžas by mělo tajemství eucharistie vzbuzovat také v našich srdcích!

V Ježíšových slovech: „Vroucně jsem si přál jíst velikonočního beránka“, vidíme Boží touhu a jeho nesmírnou lásku ke každému člověku. Tato láska čeká, aby se spojila s lidmi, aby je přitáhla k sobě, a také aby se naplnila touha tvorstva. Ježíš po mně touží, čeká na mě. A já? Maria, Matko mého Pána, musím si v upřímnosti svého srdce odpovědět, zda i já po něm toužím, zda se s ním i já chci setkat, zda i v mém srdci je touha být mu nablízku, být s ním sjednocen – vždyť mám k tomu skvělou možnost díky jeho přítomnosti v eucharistii. Anebo je to se mnou úplně jinak? Je mi lhostejný? Možná jsem si na Jeho svatou přítomnost v bílém chlebu zvykl? Pokud ano, nikdy jsem si Eucharistii skutečně nezamiloval. Jak bych měl být zahanben postojem Lucie, Františka a Hyacinty, kteří Tělo Páně přijímali s velkou úctou. Lucie takto vzpomíná na třetí zjevení anděla:

Hned po příchodu na Loca do Cabeço jsme se začali modlit růženec a na kolenou s tváří skloněnou k zemi jsme opakovali modlitbu, kterou nás naučil anděl při svém prvním zjevení: ‘Můj Bože, věřím v tebe, klaním se ti, doufám v tebe a miluji tě...’ Nevím

už, kolikrát jsme opakovali tuto modlitbu, když jsme nad sebou uviděli zářit neznámé světlo. Zvedli jsme se, abychom se podívali, co se děje, a uviděli jsme anděla, který držel v levé ruce kalich, nad nímž byla hostie, z níž skanulo do kalichu několik krůpějí krve. Anděl nechal kalich vznášet se ve vzduchu, poklekl vedle nás a nechal nás třikrát zopakovat tuto modlitbu: 'Nejsvětější Trojice, Otče, Synu, Duchu svatý, hluboce se ti klaním a obětuji ti nejdražší tělo, krev, duši i božství Ježíše Krista, přítomného ve všech svatostáncích světa, na smír za urážky, rouhání a lhostejnost, jimiž je urážen. A pro zásluhy jeho Nejsvětějšího Srdce a Neposkvrněného Srdce Mariina tě prosím za obrácení hříšníků.' Potom se zvedl a vzal do rukou kalich a hostii. Svatou hostii podal mně, krev z kalichu rozdělil mezi Františka a Hyacintu a řekl: 'Jezte a pijte tělo a krev Ježíše Krista, strašlivě uráženého nevděčnými lidmi. Konejte pokání za jejich zločiny a utěšujte svého Boha.' A znovu se sklonil až k zemi a třikrát s námi zopakoval tu samou modlitbu: 'Nejsvětější Trojice...,' pak zmizel. Vedení nadpřirozenou silou, která nás obklopovala, jsme dělali všechno podobně jako anděl: klečeli jsme jako on a opakovali modlitby, které on říkal. Síla Boží přítomnosti byla tak mocná, že nás téměř úplně drtila. Zdálo se, že nás dokonce zbavuje užívání smyslů. V těch dnech jsme jednali jako pod vlivem nadpřirozené síly."

Maria, po Tvém laskavém pohledem, se ptám sama sebe, zda i já mám stejnou úctu k eucharistii? Děti věděly, že hostie není obyčejný chléb, ale pravé Tělo Boha-Člověka, a že v kalichu je pravá krev, stejná krev, kterou Ježíš prolil během svého umučení a smrti na kříži. Lucie se zmínila, že cítí Boží přítomnost. Cítím i já stejnou přítomnost – výjimečnou přítomnost – když se dívám na hostii a kalich, které kněz pozvedá při mši svaté a které jsou již svatými způsoby. Pokud ne, pak tě, Maria, chci požádat, abys mi dala takovou víru, jakou měly fatimské děti, kterým ses zjevila v Cova da Iria, víru ve skutečnou přítomnost Ježíše v Eucharistii. Svatý Jan Zlatoústý nás povzbuzuje:

„Uvažte, jak velké cti se vám dostalo, jakého stolu jste účastni. Sytíme se tím samým, na něhož andělé hledí s chvěním a pro jeho

nádheru se mu neodvažují pohlédnout do tváře, a sami se stáváme tělem Kristovým. Buďme vždy podřízeni Bohu, neodporujme mu, i když se to, co říká, zdá být v rozporu s naším rozumem a našimi představami. Necht' jeho řeč zvítězí nad naším rozumem a našimi představami. Učiňme tak i v případě eucharistického tajemství, berme v úvahu nejen to, co spadá pod smysly, ale držme se Jeho slov. Jeho slovo přece nemůže klamat.“

Maria, chci vstoupit do Večeřadla, abych se v této eucharistické škole naučil objevovat Ježíše, protože začínám chápat, že když objevím Ježíšovu lásku projevenou v eucharistii, budu umět milovat také své bližní. Když s láskou přijmu Ježíše do svého srdce a vzdám mu dík a čest, budu se umět také dělit o lásku s těmi, které mi on postaví do cesty, protože Ježíš k nám promlouvá úžasným jazykem sebedarování a lásky, a to až do té míry, že obětuje svůj život. Jakmile se ocitnu ve škole tvého Syna, ve škole svobody a milosrdenství, bude pro mě snazší překonávat své emoce a upevňovat se v tom, co je krásné, ušlechtilé a dobré; naučím se vidět potřeby druhých, a nejen své vlastní, a naučím se pravé lásce, protože: „Nikdo nemá větší lásku, než ten kdo za své přátele položí život“.

Amen.

Ave Maria!